

Aarne Erkkilä: Saarna Porvoon juhla jumalanpalveluksessa 12.07.2002

Teksti: Mark.8:34-38

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Rakkaat veljet ja sisaret Jeesuksessa Kristuksessa!

Olemme saaneet Jumalan suuresta armosta kokoontua juhla jumalanpalvelukseemme. Meillä on ainakin kaksi syytä juhliä: ensiksikin me saamme Jumalan armolapsina olla yhdessä joukolla joka suhteellisen harvoin voi päästä yhteen. Toinen syy juhlaamme on perustava kokous jonka olemme saaneet viettää aamupäivällä. Jos Herramme suo, saamme lähiaikoina rekisteröityä omaksi kirkkokunnaksi. Me olemme lähteneet tähän hankkeeseen nöyrin mutta rohkein mielin. Me olemme tiedostaneet sen tosiasian että Suomessa tarvitaan tunnustuksellinen luterilainen kirkkokunta, joka haluaa pysyä puhtaassa Jumalan sanassa ja samalla harjoittaa kirkkoyhteyttä Raamatun opettamalla tavalla jopa maailman laajuisesti. Tällaisesta yhteydestä saimme väkevän ja samalla puhuttelevan näytön CELC:n konferenssissa Göteborgissa huhtikuussa.

Uskomme ja ymmärrämme Kolmiyhteisen Jumalan tahdon olevan, että kristityt harjoittavat yhteyttä keskenään ja tekevät yhdessä työtä Jeesuksen lähetyskäskyn mukaisesti evankeliumin eteenpäin viemiseksi. Monenlaista yhteyttä ja yhteistoimintaa on kyllä havaittavissa kristityiksi tunnustautuvien kesken, mutta onko se aitoa ja oikeaa raamatullista yhteyttä. Raamatun opetuksen mukaan yhteydelle ja yhteistoiminnalle tulee olla ehdot. Mikäli ehdot eivät nouse Jumalan sanasta, emme voi olla varmoja, onko yhteys todellista ja Jumalan mielen mukaista. Jos yhteyttä harjoitetaan muun kuin Jumalan kokonaisen sanan pohjalta, tulee eteen tilanteita, jossa väistämättä joudutaan välttelemään ainakin tiettyjä Raamatun opetuksia. Silloin toteutuu tilanne, josta Vapahtajamme kuulemassamme tekstissä varoittaa:

”Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani tässä avionrikkossa ja syntisessä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa.” (Mark.8:38)

Jos emme esimerkiksi kasteesta ja sen lahjasta voi puhua vapaasti erimielisyyksien pelosta, mitä se muuta on kuin Jeesuksen opetuksen ja samalla Hänen itsensä häpeämistä. Kristuksen ja hänen sanansa häpeämistä ja kieltämistä on myöskin se kun halutaan tehdä tyhjäksi jopa Raamatun perustotuudet: Jeesuksen neitseestä syntyminen, hänen jumaluu-tensa, hänen ylösnousemisensa ja taivaaseen astumisensa jne. Näistä asioista meillä on aivan liiankin kanssa esimerkkejä viime vuosilta. Ja uhmakkuus sekä vauhti tuntuu vain kiihtyvän tässäkin mielessä. Jumalan armolapset eivät voi harjoittaa yhteyttä tällaisten opetusten ja opettajien kanssa.

Jumala iloitsee siitä että hänen lapsensa harjoittavat yksimielisesti yhteyttä toistensa kanssa. Emme silti haaveile sellaisesta yhteydestä, jossa koskaan ei esiinny minkäänlaista toisinajattelua. Me teemme matkaa täällä ajassa syntisinä ihmisinä, josta seuraa aina omat hankaluutensa yhteydenkin kannalta. Mutta kun yhteyden perustana saa olla puhdas evankeliumi, pääsee Herra itse synnyttämään ja vahvistamaan heikon ja säröilevänkin yhteyden.

Sillä tiellä missä etsitään yhteyttä Raamatun perustuksella, voidaan joutua luopumaan monista tutuista ja turvallisistakin yhteyksistä. Näin joudutaan siihen tilanteeseen, missä on pakko kieltää itsensä, ottaa ristinsä ja seurata vain Häntä, joka on luvannut sanansa jalkaimme lampuksi.

Tällöin saattaa käydä myös siten että ainakin osa elämästä kadotetaan. Onhan yhteys toisten ihmisten kanssa eräs elämän peruspilareista sosiaalisessakin mielessä.

Tällaisia yhteyden menetyksiä on joutunut kokemaan moni joka on nähnyt Jumalan saanaan sitoutuneena pakottavana lähteä ulos kansankirkosta tai muusta harhaoppisesta yhteisöstä. Itsekin olen saanut osani tästä. Nämä menetykset ovat kaikkea muuta kuin kivuttomia. Mutta kun yhteydet menetetään Kristuksen ja hänen evankeliuminsa tähden, saamme olla varmat että tulevaisuus pitää sisällään jotain monin verroin parempaa. Nykyelämä on perusluonteeltaan hyvin ovelaa. Lähes kaikessa pyritään hyötymään mahdollisimman paljon. Myöskin uskonelämän alueella monimuotoinen hyötöajattelu on lyönyt itsensä läpi. Se on hyvin vahvasti vaikuttamassa siinä ”ekumeniassa” mitä harjoitetaan esim. Suomen kansankirkon herätysliikkeitten sekä muitten järjestöjen kesken. Joidenkin mielestä on mieletöntä menettää ne mahdollisuudet mitkä kansankirkko resursseineen antaa jättäytymällä kansankirkon ulkopuolelle. Turhaan ei Jeesus tekstissämmeäkään muistuta meitä tästä: ”Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi vahingon sielullensa?(Mark. 8:36)

Tässä ”hyötöajattelussa” voidaan huomaamatta joutua niin etäälle pelastusasian ytimestä että sielukin on vaarassa joutua hukkaan. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä että väärässä kirkkoyhteydessä ei voi pelastua. Mutta todelliseen vaaraan joutuu kalliisti lunastettu sielu suostuessaan elämään susilauman keskellä. Sielun pelastus on niin kallis asia ettei sitä kannata eikä saakaan riskeerata mistään hinnasta. Jos ja kun vahinko tapahtuu, ei riittäviä lunnaita voi enää löytyä mistään. Onhan silloin hylätty ne lunnaat jotka ainoastaan voivat sielun autuaaksi tehdä. ”...tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan” (1.Piet.1:18-19)

Juuri sielujen autuus on se syy minkä vuoksi mekin olemme tälle ristin tielle lähteneet. Haluamme ottaa vakavasti Raamatun opetukset kun ne puhuvat yhteydestä, kun ne varoittavat vääristä profeetoista ja paimenista, kun ne alleviivaavat sitä että pelastuksen perustus on yksin Jeesus ja hänen elämänsä sekä ristinuhrinsa. Haluamme etsiä, rakentaa ja harjoittaa yhteyttä seurakuntien, niiden veljien ja sisarten kanssa, jotka tunnustautuvat ja sitoutuvat samaan raamatulliseen luterilaiseen tunnustukseen, mihin ovat tunnustautuneet ja sitoutuneet kaikki todelliset luterilaiset aina Lutherista ja muista uskonpuhdistajista alkaen. Täällä Suomessa tämän yhteyden rakentaminen ei ole kuitenkaan helppoa. Vastustajia on paljon – niin kuin aina on ollut Jumalan totuudella ja työllä omat väkevät vastustajansa. Mutta me tahdomme katsoa luottavaisesti tulevaisuuteen. Asia ei ole vain meidän. Se on Jumalan oma asia. Me olemme tietoisia siitä että ” me emme voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta.” (2. Kor.13:8)

Mistä me saamme voiman? Mistä me saamme rohkeuden ja kestävyuden? Evankeliumista! Muistakaamme mistä voiman, rohkeuden ja kestävyuden ovat saaneet apostolit, uskonpuhdistajat ja muut Jumalan totuuteen sitoutuneet veljet! Evankeliumista! ”Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, (Room. 1:16)

Voima on siinä puhtaassa evankeliumissa joka julistaa armoa ja anteeksiantamusta kadotuksen alaisille ihmisille – juuri sinullekin. Siinä puhtaassa evankeliumissa jossa kaikuu koko maailmaa koskeva Jeesuksen sovintoveren ääni. Siinä sovituksen evankeliumissa jossa syntinsä tunteva ja tunnustava Jumalan lapsi löytää levon ja rauhan sielullensa. Juuri siinä vanhassa, aidossa ja puhtaassa evankeliumissa on voima kaikkeen. Sen voimasta me olemme saaneet tulla uskoon, elää Jumalan lapsina ja saamme myös ottaa tulevan ajan uhkineen ja mahdollisuuksineen. Kulkea Kristus-tietä päämääränämme taivas!

Jeesuksen siunatussa nimessä. Amen.